

maalet om kommende Vinters Pligthugst op til fuldstændig fri Overvejelse, ganske uafhængigt af, om dette Forarbejde til en eventuel Hugst er gjort eller ikke.

Indenrigsministeren (Rode): Ja, det er ganske klart.

Maa jeg derefter blot sige til den ærede Ordfører (Kragh): For Nævnet ligger Sagen saaledes, at det har indstillet Loven til Forlængelse indtil den 31. Marts næste Aar, men samtidig tænker sig det som en Mulighed, at Loven kunde bortfalde tidligere, og derfor foreslaas, at den kan bortfalde ved kongelig Anordning, d. v. s. paa Nævnets Indstilling. I Stedet for denne Ordning, som dog havde visse Grunde for sig, bl. a. den, at den var anbefalet enstemmigt af det alle politiske Partier repræsenterende Nævn, blev Forslaget ændret til, at man ikke vilde give Loven for det hele Aar med Adgang til at ophæve den, hvis Nævnet anbefalede det, idet man derimod udtrykkeligt ønskede at sige, at den udløber den 1. November. Men saa maa der dog for Nævnet opstaa det Spørgsmaal, hvad Rigsdagens Tanke dermed er, det er i og for sig ikke noget almindeligt, at man beskæftiger sig med Anliggender, som ligger udenfor vedkommende Lovs Tidsgrænse. Nævnet faar ved den Affattelse, som Lovforslaget havde, da det forlod Tinget, den Opgave at administrere Brændselsordningen indtil den 1. November. Det er da et stort Spørgsmaal, om det overhovedet havde nogen Pligt til eller egentlig kunde træffe Foranstaltninger, som maaske ogsaa medfører finansielle Udgifter, og som faldt udenfor Lovens Tidsgrænse. Det var, da dette Spørgsmaal forenede sig med den Bekymring, som overhovedet Brændsels-situationen frembragte, og Visheden om, at man i Tide maa forberede sig, hvis disse Vanskeligheder skulde udvikle sig videre, at jeg har fundet det rigtigt at skaffe Klarhed herover. Det ærede Medlem har jo intet imod, at Nævnet foretager denne Virksomhed, og saa maa jeg sige, at saa forekommer mere end selve Ændringsforslaget en yderligere Diskussion derom upaakrævet.

Ordføreren (Kragh): Naar den højt-ærede Minister siger, at man kunde være

i Tvivl om, hvad Rigsdagens Tanke var med at begrænse Lovens Gyldighed indtil den 1. November, synes det mig dog, at Brændselsnævnet ikke kunde være nogen Tvivl i saa Henseende, og i hvert Tilfælde vilde Nævnet meget let kunne faa den Tvivl hævet ved at gøre sig bekendt med den Motivering, med hvilken man i dette høje Ting har stillet det Ændringsforslag, som Tinget har vedtaget, og som ogsaa Folketinget har sluttet sig til. Det har været vort Hovedformaal dermed paa nærværende Tidspunkt at faa sagt, at vi ikke ønsker at tage afgørende Stilling til Spørgsmaalet, om en Brændselsproduktion under Statens Forsorg i den kommende Vinter skal ske eller ej, men at vi ønsker at udsætte vor Afgørelse af dette Spørgsmaal til et senere Tidspunkt, da man i Tilførslerne af Brændselsmaterialer udefra kan have et Grundlag til denne Sags Afgørelse, som vi i Øjeblikket savner. Ud fra den Motivering forekommer det mig givet, hvad der i denne Sag vil være Brændselsnævnets Opgave. Thi ligger Forholdene, naar vi kommer hen i August Maaned, saaledes, at Brændselstilførslerne udefra har vist sig at svigte eller at være væsentlig ringere end fornødent for at kunne siges at være betryggende for Vinterforbruget, vil det være Brændselsnævnets Pligt at foretage saadanne Forarbejder, at man ved en Forlængelse af Loven eller Fornyelse af denne Lovgivning fra 1. November kunde fortsætte i Praksis med Produktionen af Brændsel under Statskontrol, saaledes som Tilfældet vilde have været, hvis Loven havde været gældende ogsaa for den kommende Vinter. Naar Brændselsnævnet er bekendt dermed — og det vilde det efter min Mening i hvert Fald saare let kunne blive —, synes det mig, at der derved vilde i saa vid Udstrækning, som det er muligt, være betryggende Forhold bragt til Veje ogsaa uden det høje Folketings Tilføjelse. Men jeg har jo erklæret, at vi intet har imod at gaa med dertil, kun stiller vi den bestemte Forudsætning, at dette ikke forudbestemmer noget som helst med Hensyn til vor Stilling overfor disse Planers Praktisering i Vinteren 1919—20.

Hermed sluttede Forhandlingen.